

Arrest

nr. 138 258 van 11 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bengalese nationaliteit te zijn, op 20 mei 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEMEERSSEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 21 december 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 5 mei 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging

tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoekers op 7 mei 2014 in kennis worden gesteld. De motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Aan betrokkenen werd op 01.03.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten gegeven, gepaard gaande met inreisverbod voor drie jaar, hun betekend op 18.03.2013. Hierdoor worden zij gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten en verboden het opnieuw te betreden gedurende drie jaar. Daar dit inreisverbod nog steeds van kracht is, hebben betrokkenen aldus niet het recht zich op het Belgische grondgebied te bevinden. Om deze reden kunnen de aangehaalde elementen (met name de door hun gekende problemen in Bangladesh, de medische problemen van mevrouw en de dochter S, het belang van de kinderen (art 3 Kinderrechtenverdrag), het feit dat er geen ambassade aanwezig zou zijn in het land van herkomst, dat zij onvoldoende middelen zouden hebben om zich naar de Belgische ambassade te New Delhi te begeven, de noodzaak tot verder contact met de raadvrouw, de scholing van de kinderen, het feit dat de jongste kinderen in België zijn geboren en de aangehaalde elementen van integratie en werkbereidheid) niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid.”

1.3. Verzoekers worden op 5 augustus 2014 aangetroffen in illegaal verblijf. Op diezelfde dag neemt de gemachtigde een beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies). Verzoekers dienen op 10 augustus 2014 een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen deze beslissingen. Deze vordering tot schorsing werd op 11 augustus 2014 door de Raad verworpen bij arrest nr. 128 044.

1.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers hun terugkeerwoning hebben ontvlucht.

1.5. Op 5 november 2014 dienen verzoekers een asielaanvraag in bij de Franse overheden. Op 1 december 2014 richten de Franse overheden een terugnameverzoek aan de Belgische overheden in het kader van artikel 18 (1) (b) van de Verordening 504/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna Dublin III-verordening). Op 2 december 2014 willigen de Belgische overheden dit verzoek in.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werpt ambtshalve een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden bevelen moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op 1 december 2014 een asielaanvraag indienden bij de Franse overheden. Verzoekers hebben dus, nadat zij de terugkeerwoning hebben ontvlucht, het Belgische grondgebied verlaten. Hoewel op 2 december 2014 de Belgische overheden te kennen gaven het terugnameverzoek van de Franse overheden in te willigen in het kader van de Dublin III-verordening, blijkt op de terechtzitting, zoals meegedeeld door de verwerende partij, dat verzoekers zich nog steeds in Frankrijk bevinden.

3.3. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet voorziet een procedure waarbij enkel de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf omwille van humanitaire redenen kan aanvragen. De Raad dient op te merken dat het belang van verzoekers bij hun aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet erin bestaat hun verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Verzoekers bevinden zich niet in dit geval, aangezien uit het administratief dossier blijkt dat zij niet langer op het Belgische grondgebied verblijven, maar dit hebben verlaten en zich nu in Frankrijk bevinden. Zij kunnen zich dus niet langer meer beroepen op de voormelde verblijfsprocedure voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet veronderstelt ook het bestaan van buitengewone omstandigheden die verhinderen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor hun verblijfplaats of hun plaats van oponthoud in het buitenland. Wanneer de verzoekers zich nadien niet meer op het Belgische grondgebied bevinden, quod in casu, maar vrijwillig het Belgische grondgebied verlaten, zijn er per definitie geen buitengewone omstandigheden meer aanwezig die verhinderen dat de verblijfsaanvraag wordt ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor hun verblijfplaats of hun plaats van oponthoud in het buitenland (cf. RvS 13 maart 2009, nr. 180.989).

Het betoog van de raadsvrouw dat verzoekers, gezien het inwilligen van het terugnameverzoek van de Franse overheden, zullen terugkeren naar België, dat hun medische problemen nog niet zijn verdwenen en dat de humanitaire aspecten nog steeds dezelfde zijn, doet geen afbreuk aan het boven gestelde. Uit het enkele feit dat verzoekers zich op dit moment in Frankrijk bevinden, volgt automatisch dat zij per definitie niet meer in België verblijven en dat de vereiste buitengewone omstandigheden die rechtvaardigen dat een verblijfsaanvraag in België wordt ingediend niet meer aanwezig zijn. Een eventuele vernietiging van de beslissing van 5 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis onontvankelijk wordt verklaard, kan hen dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731).

De Raad dient te concluderen dat verzoekers derhalve thans het wettelijk vereiste actueel belang ontberen bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES